

Arrest

nr. 263 420 van 8 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 8 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partijen, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 23 november 2019 België binnen met een paspoort en een identiteitskaart en verzoeken op 28 november 2019 om internationale bescherming. Op 29 april 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 3 mei 2021 aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaarde de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit San Salvador, waar u bent geboren op (...) 1992.

U verliet San Salvador in 2016. U was met een vriend alcohol aan het drinken aan de rivier toen deze viel en verdronk. Hoewel de onderzoeksrechter ter plaatse kwam en aangaf dat er geen kwaad opzet in het spel was, liet zijn familie het daar niet bij. Ze lieten een autopsie uitvoeren, doch wees deze ook in de richting van een tragisch ongeluk. U wist echter dat twee van de broers van deze overleden vriend bij een bende zaten, dus verliet u uit voorzorg San Salvador en verhuisde u naar La Libertad. Kort daarna werd u door een vriend de vraag gesteld of u nog leefde. Er was namelijk iemand vermoord met dezelfde fysieke kenmerken als u, doch kan u niet met zekerheid zeggen of het de broers waren die deze persoon vermoorden.

U leerde in La Libertad uw huidige partner kennen, R. J. L. M. (...). U heeft met haar één kind en in El Salvador woonde ook een zoon van uw partner in, wiens vader stierf in een ongeval.

U werkte als chauffeur in een melkboerderij. Op een dag werd u ingelicht door de buurvrouw van het bedrijf over het feit dat er in de ochtend onbekende mannen u in de gaten hielden en passeerden in de straat. Gezien u zeer vroeg begon te werken en er in de straat verder alleen een begraafplaats was, wekte dit argwaan bij de buurvrouw. Op 15 september 2019 werd u aangesproken in de ochtend op de melkboerderij door twee leden van de bende 'MS 13'. Ze dachten dat u de baas van het bedrijf was en eisten geld van u, nl. 1.000 dollar. U trachtte duidelijk te maken dat u slechts een werknemer was en dus ook niet zo veel geld kon ophoesten. De mannen vertrokken opnieuw.

Na de 15de september bleven de personen die u hadden benaderd dagelijks langs de melkboerderij passeren om u te surveilleren. Ook de buurvrouw ginds maakte hier nog eens melding van. Op 5 november 2019 werd uw vrouw door een collega op het werk geïnformeerd over het feit dat er buiten de fabriek waar ze werkte, twee mannen naar iemand binnen het bedrijf hadden gevraagd en haar omschrijving hadden gegeven. De collega van uw vrouw zei tegen hen dat er zo niemand werkte in de fabriek maar in werkelijkheid wist ze wel dat het om uw vrouw zou gaan.

Op 16 november 2019 werd u een tweede keer benaderd op de melkboerderij door bendeleden van de 'MS 13'. Ze eisten opnieuw geld. Ze deelden u ook mee dat ze wisten waar jullie woonden en waar uw zoon school liep.

Op 20 november 2019 ging u samen met uw vrouw klacht indienen bij de politie en op 22 november 2019 verlieten jullie El Salvador. Per vliegtuig reisden jullie naar België waar jullie, na transit in Spanje, de volgende dag aankwamen en op 28 november 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van jullie verzoek leggen u en uw vrouw volgende documenten neer: jullie internationale paspoorten, jullie identiteitskaarten, een geboorteakte van de eerste zoon van uw vrouw, een stuk mbt. het dodelijke ongeval van haar vorige partner, vliegtickets, documenten omtrent een badge voor wapendracht, een klachtbrief, foto's van het gebied van waar u werkte en enkele foto's van uw werk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geen geloof kan hechten aan de door u aangehaalde verklaringen in verband met

problemen die u en uw vrouw hebben gekend in La Libertad met de bende 'MS 13'. Niet in het minst omdat uw relaas doorspekt is met tal van onlogische verklaringen. U verklaart dat deze bende u op 15 september 2019 heeft benaderd met de eis om 1.000 dollar te betalen, ze dachten dat u de baas was. U zou dit simpelweg geweigerd hebben en ze vertrokken terug, zo gaat u verder (CGVS, p.7). Dat u zo gemakkelijk één van de meest beruchte bendes van El Salvador weet af te wimpelen verbaast. Even opvallend is dat de bende volgens u dan nog eens twee maanden wacht om u opnieuw te benaderen, namelijk tot 16 november 2019 (CGVS, p.8). Ook dit is weinig doortastend. Men moge verwachten dat, indien ze werkelijk op uw geld uit waren, meer druk op u zouden zetten. U kon hen bovendien de tweede keer ook gewoon meedelen dat u geen geld had, hier namen ze opnieuw voldoening mee en vertrokken terug (CGVS, p.8). Het gemak waarmee u één van de meest beruchte bendes in uw thuisland op afstand wist te houden, doet verbazen. Het is verder zeer opvallend dat ze u een eerste keer benaderd zouden hebben en u aangaf dat u niet de baas was, maar dat ze dan niet eens de vraag stelden wie dat dan wel was (CGVS, p.10). Bovendien geeft u aan dat de bende opzoekingswerk over u deed, ze zouden bij de tweede keer hebben geweten waar u woonde en waar uw zoon school liep (CGVS, p.8). Na opzoekingswerk had dan ook mogen blijken dat u inderdaad niet de baas was van het bedrijf waar u werkte en ze niet bij de juiste persoon kwamen aankloppen. Dat ze zo geïnteresseerd zijn in uw persoon en dan bij de eerste benadering niet eens uw naam vroegen of waar u woonde (CGVS, p.10), is opnieuw een bizar gegeven te noemen. Het had hen namelijk heel wat opzoekingswerk bespaard.

Tevens zeer onlogisch is dat u op uw werkplaats werd aangesproken door een bende die van u geld eiste, dat ze volgens u hierna dagelijks bleven langskomen om u te surveilleren maar dat u bleef doorwerken. Zelfs na de tweede benadering verklaart u te zijn blijven werken (CGVS, p.6 & 7). Het ligt eerder in de lijn der verwachtingen dat u dergelijk risico niet zou nemen, de bende wist u er namelijk te vinden. Hetzelfde gaat op voor uw vrouw. Zij verklaart te hebben gewerkt tot 21 november 2019 (CGVS R. J. L. M. (...), p.4), hoewel bendeleden haar zouden zijn komen zoeken op het bedrijf waar ze werkte op 5 november 2019. Dat ook zij dergelijk risico nog nam, verbaast opnieuw. Des te opvallender is dat jullie bleven wonen in jullie huis tot aan jullie vertrek op 22 november 2019, hoewel was gebleken uit de benadering van de bendeleden op 15 november 2019 dat ze op de hoogte waren gekomen van jullie woonplaats (CGVS, p.8). Men moge verwachten dat u en uw vrouw een veiliger onderkomen zouden zoeken tot aan jullie vertrek. Wat ook enorm verrast is uw verklaring dat uw schoonzus momenteel nog altijd in dit huis woont, maar dat jullie haar niet zouden geïnformeerd hebben over de problemen die jullie zouden hebben gekend (CGVS, p.7 & 16). Gezien de bende zou geweten hebben waar u woonde en dus mogelijks naar dit huis zou komen, is het weinig aannemelijk dat u dan uw schoonzus niet zou informeren die in dit huis kwam wonen en haar op die manier zou kunnen behoeden voor mogelijke gevolgen. Dit alles maakt het moeilijk om uw relaas voor waar aan te nemen.

Nog andere zaken ondermijnen de geloofwaardigheid van deze problemen. Zo is ook de gebrekkige kennis van uw vrouw over tal van essentiële zaken mbt. jullie relaas zeer opvallend. Uw vrouw weet niet wanneer exact de buurvrouw van de melkerij u zou hebben ingelicht over u die in de gaten werd gehouden (CGVS R. J. L. M. (...), p.8). Hoewel u stelt dat u hierover uw baas informeerde (CGVS, p.9), weet u vrouw niet of u hierover iemand inlichtte (CGVS R. J. L. M. (...), p.8). Wel weet ze dat u uw baas inlichtte over de confrontatie van 15 september, doch kan ze niet zeggen 'waar' u hem aansprak (CGVS R. J. L. M. (...), p.9). Hierna zou uw buurvrouw u een tweede keer hebben ingelicht over de bendeleden die u in de gaten hielden, doch kan uw vrouw niet zeggen wanneer dit juist was (CGVS R. J. L. M. (...), p.10). Op de vraag of u uw baas hebt geïnformeerd na de tweede benadering van de bende moet ze opnieuw het antwoord schuldig blijven, net zoals op de vraag of u uw baas informeerde over de benadering van de bendeleden bij haar op het werk, eerder die maand (CGVS R. J. L. M. (...), p.11). Dat zij dergelijke zaken, bezwaarlijk details te noemen, niet weet ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie problemen. Bovendien valt ook úw gebrekkige kennis en desinteresse op. U stelt dat u door een buurvrouw werd ingelicht over de bendeleden die u in de gaten hielden en dat zij u informeerden drie of vier dagen vooraleer de bende u effectief zou benaderd hebben (CGVS, p.9). Gevraagd hoe vaak ze dit reeds constateerde, stelt u dat ze dat niet zei. Men mag verwachten dat u de vraag dan stelt, gezien de ernst van de situatie. Dat ze dit bovendien al opmerkte vanaf augustus en u pas midden september inlichtte, is niet bepaald snel te noemen.

Verder wordt opgemerkt dat jullie geen consistente verklaringen weten af te leggen. Uw vrouw stelt dat u uw baas informeerde en dat hij u enkele dagen na 15de november 2019 een wapen gaf (CGVS R. J. L. M. (...), p.11). Hoewel u niet zeker zou zijn van de maand waarin dit gebeurde maar wel denkt ergens in augustus, verklaart u daarentegen wel dat het was 'vooraleer' u werd aangesproken door de bende (CGVS, p.11). Dit is een andere voorstelling van de beweerde feiten. Verder wordt opgemerkt dat

u bij de DVZ verklaarde dat, hoewel u niet zeker was, de bendeleden terugkwamen op 17 november 2019 (verklaringen DVZ, vraag 3.5). Op heden verklaart u dat het op 16 november was (CGVS, p.11). Deze tegenstrijdige verklaringen komen het geloof in jullie relaas niet ten goede.

Ook de klachtbrief die u neerlegt roept de nodige vraagtekens op. Hoewel uw vrouw hierop terugkomt na confrontatie, stelt ze initieel dat jullie bij de politie lieten optekenen dat u een eerste keer werd benaderd op 15 september 2019 (CGVS R. J. L. M. (...), p.13). Na vertaling blijkt evenwel dat in de klacht staat vermeld dat u zich de exacte datum in september niet herinnert (zie vertaling, administratief dossier). Dat u zich dit niet zou herinnerd hebben is verwonderlijk, gezien op deze dag uw beweerde problemen met deze bende zouden begonnen zijn. Hiermee geconfronteerd antwoordt u dat u niet te veel details wou geven aan de politie, u had angst dat de politie mogelijks zou samenwerken met de bendeleden (CGVS, p.14). Dit slaat nergens op. Indien u werkelijk dergelijke vrees koesterde, ziet het CGVS niet in waarom u dan tout court wél naar de politie zou stappen. Het louter achterhouden van een exacte datum zou in deze context weinig opleveren. Dat u er bovendien voor zou kiezen om details achterwege te laten maar zelf verklaart wel de naam van de bende te hebben gegeven (CGVS, p.14), ondermijnt de ernst en de geloofwaardigheid van uw argumentatie eens te meer. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat na vertaling blijkt dat in de klacht helemaal geen melding wordt gemaakt van de naam van de bende met wie u problemen zou hebben gekend, waardoor eens te meer het geloof in uw relaas wordt ondermijnd. U zou daarnaast niet eens het bedrag hebben vermeld dat men van u wou bekomen (CGVS, p.14), nochtans geen onbelangrijk element. Bovendien 'denkt' uw vrouw daarentegen dat in deze brief het bedrag wel werd opgenomen (CGVS R. J. L. M. (...), p.13 & 14). Dat u daarnaast reeds zou worden lastiggevallen door een bende vanaf september 2019 doch pas op 20 november 2019, twee dagen voor uw vertrek uit El Salvador nota bene, naar de politie stapte is niet bepaald haastig te noemen en doet zeer sterk vermoeden dat u deze klacht ging neerleggen om te trachten uw relaas van de nodige geloofwaardigheid te voorzien. Hoe dan ook, dat geen van jullie beiden op de hoogte is van de exacte inhoud en/of (ontbreken van) details van het politiedocument is andermaal niet ernstig te noemen en komt jullie geloofwaardigheid niet ten goede.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u en uw vrouw zouden hebben gekend met de bende MS 13.

De vaststelling dat u één probleem met de bendes niet aannemelijk maakt doet ook twifelen aan de andere problemen die u eerder verklaard te hebben gekend met bendeleden. Een aantal zaken lijken deze twijfels ook te bevestigen. U verklaart dat u in 2016 van San Salvador naar La Libertad verhuisde omdat u zich niet meer veilig voelde toen een vriend van u verdrong nadat u met hem alcohol had zitten drinken aan de rivier. U wist dat twee van zijn broers bij een bende zaten, waarop u preventief verhuisde en u uw vader een soort van 'voorafgaandelijke klacht' liet indienen in geval er u iets zou overkomen. U zou dan geïnformeerd zijn geweest door een vriend over het feit dat iemand met uw fysieke kenmerken vermoord werd (CGVS, p.3-5). Het CGVS wijst vooreerst op uw verklaring als zou u nooit bedreigd zijn geweest door deze twee broers noch dat u met zekerheid kan zeggen of zij verantwoordelijk waren voor de moord op een persoon die gelijkende fysieke eigenschappen had als u (CGVS, p.5). Dat deze twee bendeleden het op u gemunt zouden hebben is aldus niet meer dan een blote bewering. Bovendien is het zeer opvallend dat u niet eens de naam van deze twee broers kent die bij de bende '18' zouden zijn aangesloten (CGVS, p.6). Indien u hen werkelijk zou vrezen en zou weten dat ze bij een bende zitten, moge men op zijn minst verwachten dat u hun namen kent. Het is daarnaast zeer opmerkelijk dat u verklaart dat uw vader een soort van 'preventieve klacht' zou zijn gaan indienen mocht u iets overkomen maar nadien, nadat iemand werd vermoord omdat deze persoon volgens uw verklaringen op u leek, dit niet bent gaan aangeven bij de politie (CGVS, p.5). Gezien het belang van een moord in dergelijke zaak doet dit verbazen. De bendeleden kwamen ook nooit naar uw ouderlijk huis in San Salvador, wat men nochtans kan verwachten indien ze het werkelijk op u gemunt hadden na de dood van hun broer. U stelt dat ze u niet wisten wonen en dat ze niet naar uw wijk konden komen, omdat daar een rivaliserende bende zou wonen (CGVS, p.5 & 6). Naast het feit dat het dan verbaast dat u toch zou beslissen te verhuizen, moge men verwachten dat ze u wel degelijk weten wonen, gezien u bevriend was met hun broer, en dat ze dit dan niet zou weerhouden om u thuis te komen zoeken, louter omdat een andere bende de plak zwaait in de buurt waar u woonde. De vaststelling dat u bij de DVZ, toen ze u vroegen waarom u niet kon terugkeren naar uw land van herkomst, deze beweerde feiten onvermeld liet, bevestigt dat u in werkelijkheid geen vrees dient te koesteren voor de bende '18'. Uw verklaring als zou u de vraag bij de DVZ niet goed begrepen hebben is weinig ernstig (CGVS, p.6), gezien u de vraag werd gesteld en u antwoordde door de hierboven (ongeloofwaardige geachte) problemen aan te halen. U legt bovendien geen enkel bewijsstuk neer om deze problemen met de bende '18' te staven.

Concluderend maakt u ook niet aannemelijk om bij terugkeer naar El Salvador te worden geïdiseerd door de bende '18'.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen maken dat u niet als vluchteling kan erkend worden.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of

persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u en uw vrouw neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Jullie paspoorten, identiteitskaarten, geboortekaarte van uw zoon en vliegtuigtickets bevestigen uw identiteit en achtergrond alsook jullie herkomst uit El Salvador. Deze elementen worden in deze beslissing niet betwist. Wat betreft de overlijdensakte van de voormalige partner van uw vrouw die zou zijn gestorven in een ongeluk, dient te worden opgemerkt dat in deze beslissing evenmin in twijfel wordt getrokken dat hij in dergelijke omstandigheden is omgekomen. Dit heeft echter geen enkele link met de door jullie aangehaalde problemen. De foto's van uw werkplaats hebben betrekking op uw werkzaamheden, evenmin gecontesteerd in deze beslissing.

Dat u de toelating had om een wapen te dragen, zoals de badge daaromtrent lijkt aan te tonen, weet evenmin een ander licht te schijnen op bovenstaande appreciatie. Dat u mogelijks een wapen droeg levert nog geen bewijs voor de hierboven aangehaalde problemen. U legt verder satellietfoto's neer waarmee u tracht aan te tonen dat uw werkplaats afgelegen was. Dat u hier bijgevolg werd bedreigd door bendeleden toont u hiermee evenmin aan. Naast de opvallende vaststellingen die reeds werden gemaakt over de klacht die u neerlegde, dient, tot slot, te worden gewezen op het feit dat dit document werd opgesteld op basis van jullie eigen verklaringen en nergens blijkt uit deze documenten dat de El Salvadoraanse autoriteiten uw verklaringen ook op de een of andere manier zouden hebben geverifieerd. Ook deze klachtbrief weet dus de hierboven gemaakte appreciatie van het CGVS niet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de partner van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit La Libertad, waar u bent geboren op 26 december 1994 en ook woonde ten tijde van uw vertrek uit uw land van herkomst. Hier woonde u met uw partner R. H. C. A. (...), met wie u sinds kort een kind heeft. U had al een zontje, E. A. (...), uit een vorige relatie, maar diens vader stierf in een ongeval. Ook E. A. (...) kwam met u mee naar België.

Uw man werkte als chauffeur voor een melkboerderij. Op een dag werd hij ingelicht door de buurvrouw van het bedrijf over het feit dat er in de ochtend onbekende mannen hem in de gaten hielden en passeerden in de straat. Gezien uw man zeer vroeg begon te werken en er in de straat verder alleen een begraafplaats was, wekte dit argwaan bij de buurvrouw. Op 15 september 2019 werd uw man aangesproken in de ochtend op de melkboerderij door twee leden van de bende 'MS 13'. Ze dachten dat uw man de baas van het bedrijf was en eisten geld van hem, nl. 1.000 dollar. Uw man trachtte duidelijk te maken dat hij slechts een werknemer was en dus ook niet zo veel geld kon ophoesten. De mannen vertrokken opnieuw. Na de 15de september bleven de personen die uw man hadden benaderd dagelijks langs de melkboerderij passeren om hem te surveilleren. Ook de buurvrouw ginds maakte hier nog eens melding van bij uw man.

Op 5 november 2019 werd u door een collega op het werk geïnformeerd over het feit dat er buiten de fabriek waar u werkte, twee mannen naar iemand binnen het bedrijf hadden gevraagd en uw omschrijving hadden gegeven. Uw collega zei tegen hen dat er zo niemand werkte in de fabriek maar in werkelijkheid wist ze wel dat het om u zou gaan.

Op 16 november 2019 werd uw man een tweede keer benaderd op de melkboerderij door bendeleden van de 'MS 13'. Ze eisten opnieuw geld. Ze deelden uw man ook mee dat ze wisten waar jullie woonden en waar uw zoon school liep.

Op 20 november 2019 ging u samen met uw man klacht indienen bij de politie en op 22 november 2019 verlieten jullie El Salvador. Per vliegtuig reisden jullie naar België waar jullie, na transit in Spanje, de volgende dag aankwamen en op 28 november 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van jullie verzoek leggen u en uw man volgende documenten neer: jullie internationale paspoorten, jullie identiteitskaarten, een geboorteakte van uw zoon, vliegtickets, documenten omtrent het dodelijke ongeval van uw vorige partner, een badge voor wapendracht van uw man, een klachtbrief, foto's van het gebied van waar uw man werkte en enkele foto's van diens werk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) blijkt voorts dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op dezelfde vluchtmotieven die door uw partner, R. H. C. A. (...), werden aangehaald. U haalt zelf geen bijkomende vluchtmotieven aan. In hoofde van uw man werd reeds een beslissing genomen dewelke ook op u van toepassing is en als volgt luidt:

"(...)"

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen maken dat u niet als vluchteling kan erkend worden.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze

informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u en uw echtgenoot neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Jullie paspoorten, identiteitskaarten, geboorteakte van jullie zoon en vliegtuigtickets bevestigen uw identiteit en achtergrond alsook jullie herkomst uit El Salvador. Deze elementen worden in deze beslissing niet betwist. Wat betreft de overlijdensakte van uw voormalige partner, die zou zijn gestorven in een ongeluk, dient te worden opgemerkt dat in deze beslissing evenmin in twijfel wordt getrokken dat hij in dergelijke omstandigheden is omgekomen. Dit heeft echter geen enkele link met de door jullie aangehaalde problemen. De foto's van de werkplaats van uw man hebben betrekking op diens werkzaamheden, evenmin gecontesteerd in deze beslissing.

Dat uw man de toelating had om een wapen te dragen, zoals de badge daaromtrent lijkt aan te tonen, weet evenmin een ander licht te schijnen op bovenstaande appreciatie. Dat hij mogelijks een wapen droeg levert nog geen bewijs voor de hierboven aangehaalde problemen. Jullie leggen verder satellietfoto's neer waarmee uw man tracht aan te tonen dat diens werkplaats afgelegen was. Dat hij hier bijgevolg werd bedreigd door bendeleden toont hij hiermee evenmin aan. Naast de opvallende vaststellingen die reeds werden gemaakt over de klacht die uw man neerlegde, dient, tot slot, te worden gewezen op het feit dat dit document werd opgesteld op basis van jullie eigen verklaringen en nergens blijkt uit deze documenten dat de El Salvadoraanse autoriteiten jullie verklaringen ook op de een of andere manier zouden hebben geverifieerd. Ook deze klachtbrief weet dus de hierboven gemaakte appreciatie van het CGVS niet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de

fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

In wat zij omschrijven als een "eerste tak" gaan verzoekende partijen, wat betreft de vluchtelingenstatus, als volgt in op de motieven van de bestreden beslissingen:

"1. Wat betreft het bezoek van de twee leden van de bende aan verzoekers werkplaats

Overwegende dat tegenpartij allereerst benadrukt :

(...)

Dat zij het niet erg geloofwaardig acht dat de twee leden van de bende tijdens hun eerste bezoek, toen verzoeker hen uitlegde dat hij geen \$ 1000 kon betalen omdat hij een eenvoudige werknemer was, hem niet hebben gevraagd of hij de eigenaar van de zuivelfabriek was.

Dat verzoeker in feite benadrukt dat de bendeleden hem in werkelijkheid niet hebben ondervraagd over de identiteit van de eigenaar van de zuivelfabriek, aangezien zij reeds op de hoogte waren van zijn identiteit, maar dat hij onbereikbaar was.

Dat volgens de buurvrouw van de zuivelfabriek, mevrouw L. (...), de bendeleden verschillende keren voor de werkplaats van verzoeker langsgelopen zijn.

Dat het feit dat de bendeleden twee maanden hebben gewacht alvorens verzoeker opnieuw te ondervragen aantoont dat zij een contact met de baas van verzoeker wouden hebben.

Dat gezien de onbereikbaarheid van de zuivelleigenaar en de gebruikelijke aanwezigheid van verzoeker op zijn werkplaats, zij over hem en zijn gezin informatie begonnen te verzamelen om hem te bedreigen.

Dat verzoeker in feite, tijdens zijn verhoor, preciseert : « De conclusie waartoe ik kwam was dat ze me hele tijd intimideerden en lastigvielen en dan zouden toestemmen en ondertussen zochten ze info over mijn leven, zoon, familie. Om dan iets fundamenteel te hebben waarmee ze me konden bedreigen. Wat ze deden op 16 november, dat ik het geld zou geven ».

Dat dit enkel element dus niet voldoende is om de geloofwaardigheid van verzoekers in twijfel te trekken.

2. Wat het nemen van het risico betreft

Overwegende dat tegenpartij in haar beslissing benadrukt :

(...)

Dat tegenpartij betoogt dat verzoekers van woonplaats hadden kunnen veranderen en hadden kunnen stoppen met werken.

Dat tegenpartij echter op verzoekers een gedrag toepast dat zij meent te moeten hebben gehad, maar geen rekening houdt met de concrete omstandigheden waarin zij zich bevinden.

Dat erop gewezen dient te worden dat verzoekers wegens de werkzaamheden niet naar een ander huis konden verhuizen, omdat de werkzaamheden in hetzelfde dorp plaatsvonden.

Dat verzoekster, zoals zij tijdens haar verhoor heeft verklaard, bleef werken om geen verdenking te wekken.

Dat zij echter geen ander huis hadden in hetzelfde dorp.

Dat ze niet konden verhuizen en hun huis niet konden verlaten.

Dat in feite, tijdens haar verhoor, op de vraag "Waarom zijn jullie toen niet onmiddellijk verhuisd?", verzoekster benadrukt : "Nee, dat konden we niet want daar in het dorp is het moeilijk om een huis te vinden om te huren".

Bovendien was het de zuster van verzoekers die in hun huis wenste te wonen nadat verzoekers waren vertrokken.

Dat ze hun huis binnenkwam zonder hun toestemming.

Dat zij ook niet op de hoogte is van alles wat er op het werk van verzoeker is gebeurd en van het probleem dat hij met de bende had.

Bijgevolg heeft tegenpartij op verzoeksters een gedragslijn toegepast die volgens haar te verwachten was, zonder rekening te houden met de situatie van verzoekers.

Dat zij aldus de in het middel beoogde verplichtingen alsmede haar verplichting tot voorzichtigheid en zorgvuldigheid heeft geschonden.

3. Wat betreft de tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekster

Terwijl tegenpartij verzoekster verwijt dat zij niet meer bijzonderheden heeft kunnen verstrekken over de datum waarop de buurvrouw van de zuivelfabriek verzoeker heeft meegedeeld dat hij door leden van de bende in de gaten werd gehouden.

Dat verzoekster tijdens het verhoor verklaarde dat zij wist dat de buurvrouw van de zuivelfabriek verzoeker van dit feit op de hoogte had gebracht, maar dat zij de precieze datum niet kende.

Dat het is dus niet echt een tegenstrijdigheid betreft.

Dat het feit dat zij zich de precieze datum niet herinnert, overigens niet betekent dat de problemen die verzoekers met de leden van de bende hebben ondervonden, in geval van terugkeer geen vrees rechtvaardigen.

Dat verzoekster tijdens het verhoor in feite geloofwaardig is gebleken en voldoende informatie heeft verstrekt over de twee leden van de bende en over de risico's van vervolging in geval van terugkeer naar EL SALVADOR.

Dat dit element alleen niet voldoende is om de geloofwaardigheid van verzoekers in twijfel te trekken.

4. Wat betreft de klacht ingediend door verzoekers

Overwegende dat tegenpartij in haar beslissing het indienen van de klacht door verzoekers als niet ernstig en niet geloofwaardig beschouwt.

Dat zij benadrukt :

(...)

Dat zij aan verzoekers verwijt dat zij niet meer details over de bendeleden aan de politie verstrekten toen zij de klacht indienden.

Dat zij het niet erg geloofwaardig vond dat zij niet vermeldden op welke datum verzoeker voor het eerst door de bendeleden werd benaderd.

Dat zoals verzoeker het tijdens zijn verhoor echter herhaaldelijk heeft bevestigd, hij de politie echter niet te veel details wou geven, omdat hij bang was dat deze met de bendeleden zou samenwerken.

Dat later gebleken is dat de andere partij de naam van de bende helemaal niet had gemeld.

Dat hij problemen wou voorkomen.

Dat in feite tijdens zijn verhoor op de vraag : « U heeft dan vier dagen gewacht voor klacht in te dienen, waarom niet onmiddellijk », verzoeker antwoordt : « Uit angst. Misschien gebeurt het hier niet wat we daar de maffia noemen dat ze betrokken zijn. dat de politie betrokken is bij de bendes of dat ze soms binnen de familie van de bende politiemannen zitten. Uit angst, dat ze ons meteen gingen vermoorden. De dag waarop de klacht werd neergelegd keek de vrouw die de klacht afnam op van toen we de bijnaam Diabolo vermeldde. Ik weet niet of ze er een band mee had. dat weetje nooit ».

Dat de werkgever van verzoeker op de hoogte was van het feit dat de bendeleden verzoeker bedreigden.

Dat de werkgever van verzoekster hiervan echter niet op de hoogte was.

Dat, dankzij de door verzoekers ingediende klacht van 20 november 2019, verzoekster haar baan heeft kunnen opzeggen, zodat zij op 22 november 2019 haar land van herkomst kon ontvluchten.

Dat, zoals verzoeker het tijdens zijn verhoor preciseert, de klacht alleen werd ingediend met als hoofddoel verzoekster in staat te stellen om ontslag te nemen.

Dat indien verzoekers enkel een klacht hadden willen indienen voor de procedure, zoals tegenpartij het in haar beslissing vermoedt, redelijkerwijs kan worden aangenomen dat dit document alle noodzakelijke informatie zou hebben bevat, zoals de datum van het eerste bezoek van de bendeleden, de naam van de bende, anders zou er voor hen geen belang zijn geweest om dit te doen.

Dat het feit dat belangrijke vermeldingen ontbreken, juist aantoont dat verzoekers de klacht hebben ingediend zoals zij is, daarbij het risico nemend dat zij niet kan worden bekritiseerd, en dit omdat de ingediende klacht een echte klacht is.

Dat verzoekers alle informatie waarover zij beschikten niet vrijwillig aan de politie wouden verstrekken.

Dat tegenpartij ten onrechte de geloofwaardigheid van dit element in twijfel trekt.

Dat dit in strijd blijkt te zijn met de in het middel beoogde beschikkingen."

In wat zij omschrijven als een "tweede tak" voeren verzoekende partijen wat betreft de subsidiaire bescherming het volgende aan over het algemeen geweld in El Salvador:

"Overwegende dat tegenpartij van mening is dat :

(...)

Dat COI FOCUS dd. 15 juli 2019 nochtans benadrukt dat (pagina 6) : « Dans ce pays dont la superficie correspond à peu près aux deux tiers de celle de la Belgique, se déroule un cycle incessant de revanches entre des gangs rivaux et entre des gangs et les autorités Salvadoriennes. La qualification de la violence sévissant dans le pays est très variable selon les sources consultées. Le 7 mars 2016, le président Sanchez Cerén déclare que le Salvador s'est transformé en espace de guerre entre le gouvernement et les membres des gangs ».

Dat het eraan toevoegt : « En avril 2018, la Rapporteuse spéciale sur les droits de l'homme des personnes déplacées dans leur propre pays précise que la violence liée aux gangs présente un niveau de violence équivalent ou supérieur aux niveaux rencontrés dans des « pays affectés par un conflit ». En septembre 2018, l'Internai Displacement Monitoring Centre (IDMC) estime que la définition de « violence généralisée » convient au contexte du Salvador car elle décrit une situation de violence criminelle largement répandue et durable, mais ne « suffit pas » car elle ne précise pas, notamment, le caractère éminemment ciblé et individualisé d'une grande partie de la violence. Le Georgetown Institute for Women, Peace and Security (GIWPS), un institut de recherche américain, soutient l'hypothèse que la violence au Salvador atteint « le seuil d'un conflit armé » dans un article publié en novembre 2018. Début 2019, la fondation InSight Crime et le ministre de la Défense salvadorien évoquent un « conflit armé de basse intensité » en raison des affrontements perpétuels entre les corps de sécurité et les gangs. En avril 2019, le Graduate Institute Geneva, un institut de recherche basé en Suisse, parle d'un « non-conflit setting ». Enfin, en avril 2019, l'ONG Comisiôn Espahola de Ayuda al Refugiado (GEAR) fait remarquer que le tribunal espagnol Audiencia Na ci on al reconnaît depuis 2017 la qualité de réfugié aux victimes des sortes : « en raison d'une situation de violence généralisée, P Etat salvadorien n'est pas en mesure d'offrir une protection effective contre la persécution de la part des gangs » [traduction 12] ».

Dat het verslag afrondt door te stellen (pagina 28 van het verslag COI FOCUS dd. 15 juli 2019) : « Les sources consultées interprètent de façon très diverse la nature de la violence qui oppose les gangs entre eux et à l'Etat. Au cours des dix-sept dernières années, des gouvernements de gauche et de droite se sont alternés, maniant une politique répressive au final peu efficace au vu du développement du phénomène des gangs. En dépit d'une apparente baisse constante des homicides depuis 2015, les sources concordent sur le fait que le Salvador est l'un des pays les plus dangereux du monde ».

Dat de site van het belgische ministerie van buitenlandse zaken benadrukt : « La plus grande prudence est requise lors d'un voyage au Salvador vu le taux élevé de criminalité dans le pays. Les statistiques placent le Salvador dans la catégorie des pays latino-américains les plus dangereux. De nombreuses armes à feu sont en circulation et chaque jour des personnes sont tuées après avoir été torturées par les "maras", bandes de jeunes qui comptent des milliers de membres.

Après l'année 2015 particulièrement violente, la sécurité au Salvador s'est un peu améliorée en 2016 et 2017. Le pays continue toutefois à présenter un taux d'homicides les plus élevés au monde.

Les assassinats sont avant tout le résultat d'affrontements entre groupes criminels (maras) ou d'opérations d'extorsions : les touristes ne sont donc pas des cibles privilégiées, surtout s'ils se déplacent en voyages organisés mais ceci n'exclut pas qu'ils puissent être victimes de violence. La police et l'armée, qui s'attaquent à la criminalité, sont elles aussi des cibles potentielles de violence. Il faut être extrêmement vigilant lors de tous vos déplacements et visites.

Il est préférable d'éviter le centre-ville de la capitale, San Salvador, en raison de la criminalité importante. Il est fortement déconseillé de circuler dans la "49 avenida sur" (avenue 49 sud) vers l'est après 18h. Dans tout le pays, les quartiers à habitations précaires et les lieux abandonnés (rues désertes, ruines etc.) sont à éviter ».

Dat het eraan toevoegt : « De fréquents vols, attaques à main armée, carjackings, agressions et viols peuvent avoir lieu dans tout le pays, y compris sur les sites touristiques et les plages. Le risque d'enlèvement est un facteur supplémentaire d'insécurité. Les victimes sont principalement salvadoriennes mais les étrangers en font parfois les frais. La prudence est de mise ».

Dat het verslag van AMNESTY INTERNATIONAL 2017/2018 belicht dat : « Le Salvador a continué de présenter l'un des taux de meurtres les plus élevés au monde, même si leur nombre a diminué, passant de 5 280 en 2016 à 3 605 en 2017. En 2017, ce chiffre incluait 429féminicides ».

Dat het eraan toevoegt : « Le Salvador est resté l'un des pays les plus dangereux au monde pour les femmes, en raison du niveau élevé de violence liée au genre. L'avortement était toujours interdit en toutes circonstances et des femmes ont été condamnées pour homicide après avoir subi une fausse couche ou d'autres types d'urgences obstétricales. Afin d'endiguer la violence, le gouvernement a mis en place un train de mesures sécuritaires non conformes aux normes en matière de droits humains. Si des dispositions ont été prises pour mettre fin à l'impunité concernant les violations des droits humains commises par le passé, les pouvoirs exécutif et législatif ont toutefois admis ne pas avoir pleinement respecté une décision rendue en 2016 par la Cour suprême, qui avait jugé estimé que la loi d'amnistie de 1993 était contraire à la Constitution ».

Dat uit de documentatie waarop tegenpartij zelf zich grondt blijkt dat er in EL SALVADOR inderdaad een gewelddadige situatie bestaat die vergelijkbaar is met de landen in conflict, en een wijdverbreid geweld.

Dat tegenpartij in dit verband trouwens op zijn minst beknopt is.

Dat zij alleen aanvoert dat er geen situatie van wijdverbreid geweld bestaat, verwijzend naar het hieronder vermeld document, en preciserend dat het geweld staatsburgers met een specifiek profiel viseert.

Dat zij nochtans eveneens benadrukt dat « De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd ».

Dat zij eraan toevoegt dat « Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing ».

Dat zij zo zelf een algemeen geweldklimaat aangeeft.

Dat zij bovendien ook benadrukt dat : « Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2. c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden ».

Dat deze verklaringen op zijn minst onverenigbaar met het COI FOCUS verslag van 15 juli 2019 waarop tegenpartij zich grondt en dat preciseert dat : « Le 7 mars 2016. le président Sanchez Cerén déclare que le Salvador s'est transformé en espace de guerre entre le gouvernement et les membres des gangs ».

Dat de motivering van tegenpartij eens te meer tegenstrijdig lijkt te zijn.

Dat zij haar voorzorgs- en zorgvuldigheidsplicht duidelijk niet heeft nagekomen.

Dat zij zodoende de in het middel beoogde beschikkingen schendt.”

Nog in deze “tweede tak” van hun enig middel betogen verzoekende partijen als volgt over het profiel van verzoeker:

“Overwegende dat tegenpartij van mening is dat verzoekers geen persoonlijke vrees aantonen.

Dat zij van mening is dat er in EL SALVADOR geen wijdverbreid geweld bestaat en dat alleen de personen met een specifiek profiel geïmpliceerd worden.

Dat, als men zich zou moeten houden aan deze stelling, quod non, benadrukt dient te worden dat verzoekers een specifiek profiel vertonen.

Dat inderdaad eraan herinnerd dient te worden dat verzoeker als taxi chauffeur in een melkerij werkte.

Dat het verslag van UNHCR van maart 2016 de categorieën personen vermeldt waarvan geacht wordt dat zij een specifiek profiel vertonen die aanleiding geeft tot bedreigingen en gewelddadigheden vanwege bendes en juist het geval van de taxi chauffeurs viseert (pp 28-29) :

« (...) ».

Dat COI FOCUS dd. 15 juli 2019 benadrukt (pagina 12) : « (...) »

Dat het COI FOCUS verslag dd. 15 juli 2019 waarop tegenpartij zich grondt eraan toevoegt dat : (...) ».

Dat het verslag van UNHCR preciseert: « Individuals who refuse to pay extortion demands – or who delay in meeting their 'quotas ' because they are unable to pay – are reportedly subjected to threats and violence against them, as well as against their employees, business partners and family members. The threats and violence reportedly swiftly escalate with any continuing delay or refusal to pay. with persons in these circumstances reportedly commonly being killed by the gangs. Persons found by the gangs to have reported extortion demands to the authorities are also reportedly subjected to severe retribution ».

Dat het besluit : « Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that persons in professions or positions susceptible to extortion, including but not limited to those involved in in formal and informal commerce as business owners, their employees and workers, or as street vendors; public transport workers; taxi and mototaxi drivers; public sector employees; and certain returnees from abroad may be in need of international refugee protection on the basis of their (imputed) political opinion, or on the basis of their membership of a particular social group, or on the basis of other Convention grounds. »

Overwegende dat, bijkomend, wat de Salvadoranen betreft die uit het buitenland terugkomen, tegenpartij aangaande de situatie van de personen die terugkeren preciseert : « (...) ».

Dat tegenpartij dus erkent dat verzoekers in geval van terugkeer naar EL SALVADOR des ter meer geïmpliceerd zullen worden teneinde een rente te betalen.

Dat men eraan herinnert dat verzoekers in geval van weigering vermoord zouden kunnen worden.

Dat verzoeker trouwens al weigerde een rente aan de twee bendeleden te betalen.

Dat tegenpartij hieraan toevoegt : « (...) ».

Dat tegenpartij dus zelf erkent dat de veiligheidsvoorwaarden in geval van repatriëring niet gewaarborgd kunnen worden.

Dat het verslag van UNHCR trouwens ook als specifieke categorie de personen viseert die naar EL SALVADOR terugkomen na een verblijf in het buitenland.

Dat zoals het verslag van het UNHCR het trouwens benadrukt, de bendes de personen die hen aan de autoriteiten aangeven ook streng bestraffen.

Dat eraan herinnerd dient te worden dat verzoekers op 20 november 2019 tegen de bende klacht indienden.

Dat boven de toename van de vervolgingen om de rente te betalen op straffe van vermoord te worden, verzoekers in voorkomend geval de gevolgen zullen moeten dragen van de asielaanvraag die zij in België indienden en tijdens welke zij de praktijken van de bendes aangaven.

Dat dus blijkt dat verzoekers een specifiek profiel vertonen, vatbaar voor vervolgingen, niet alleen wegens de status van werker van verzoeker in het kader van het vervoer en zijn weigering de bendes te helpen, maar ook wegens hun verblijf in het buitenland en het indienen van hun asielaanvraag.

Dat tegenpartij ten onrechte acht dat er in hun hoofde geen vrees bestaat in geval van terugkeer naar EL SALVADOR.

Dat haar motivering nogmaals gebrekkig en onbegrijpelijk is.

Dat zij zodoende de in het middel beoogde beschikkingen schendt.”

Ten slotte betogen verzoekende partijen in deze “*tweede tak*” van hun enig middel nog aan de hand van de COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 15 juli 2019 en de “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*” van UNHCR van maart 2016 dat zij duidelijk niet van een bescherming door de Salvadoraanse autoriteiten zullen genieten.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- een reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken met betrekking tot El Salvador (stuk 2);
- de COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 15 juli 2019 (stuk 3);
- de COI Focus “*El Salvador. Situation sécuritaire*” van 12 oktober 2020 (stuk 4).

2.2.2. Op 20 september 2021 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij (onder meer) refereert aan de COI Focus “*El Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan ze zijn genomen.

In casu wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die hij en zijn partner zouden hebben gekend met de bende MS-13, nu (i) zijn relaas doorspekt is met tal van onlogische verklaringen, (ii) zijn vrouw over tal van essentiële zaken van hun relaas een gebrekkige kennis vertoont en ook zijn gebrekkige kennis en desinteresse opvalt, (iii) hij en

zijn partner geen consistente verklaringen weten af te leggen over wanneer zijn baas een wapen gaf en over wanneer de bendeleden terugkwamen en (iv) de door hem neergelegde klachtenbrief de nodige vraagtekens oproept, omdat (B) hij ook niet aannemelijk maakt dat hij bij terugkeer naar El Salvador zal worden gevisieerd door de bende 18, nu (i) hij verklaarde nooit bedreigd te zijn geweest door de twee broers van zijn verdronken vriend, (ii) hij niet met zekerheid kan zeggen of deze twee broers verantwoordelijk waren voor de moord op een persoon die gelijken fysieke eigenschappen had als hij, (iii) hij niet eens de naam van deze twee broers kent, (iv) hij, nadat iemand werd vermoord omdat deze persoon op hem leek, dit niet is gaan aangeven bij de politie ondanks dat de preventieve klacht die zijn vader had ingediend, (v) de bendeleden nooit naar zijn ouderlijk huis kwamen en (vi) hij deze feiten bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) onvermeld liet, omdat (C) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat hij louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en hij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald, omdat (D) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, en omdat (E) de door hem en zijn partner neergelegde documenten deze appreciatie niet kunnen ombuigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster haar verzoek om internationale bescherming integraal baseert op dezelfde vluchtmotieven die door haar partner, verzoeker *in casu*, werden aangehaald en in zijn hoofde een weigeringsbeslissing werd genomen, waarbij de motieven van de eerste bestreden beslissing worden hernomen.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten uit vrees voor de bende MS-13 en de bende 18. De problemen met de bende 18 zouden zijn ontstaan toen een vriend van verzoeker in 2016 samen met verzoeker aan de rivier alcohol aan het drinken was en verdronk. Hoewel er geen kwaad opzet in het spel was, zou verzoeker uit voorzorg verhuisd zijn van San Salvador naar La Libertad omdat hij wist dat twee van de broers van deze overleden vriend bij een bende zaten. Kort daarna zou er iemand vermoord zijn met dezelfde fysieke kenmerken als verzoeker. In La Libertad zou verzoeker gewerkt hebben als chauffeur in een melkboerderij. Op een dag zou de buurvrouw van het bedrijf verzoeker hebben ingelicht over het feit dat hij in de ochtend door onbekende mannen die in de straat passeerden in de gaten werd gehouden. Op 15 september 2019 zou verzoeker op de melkboerderij zijn aangesproken door twee leden van de bende MS-13 die dachten dat hij de baas van het bedrijf was en van hem 1.000 dollar eisten. Verzoeker zou hebben geprobeerd duidelijk te maken dat hij slechts een werknemer was en dus ook niet zo veel geld kon ophoesten, waarop de mannen opnieuw vertrokken zouden zijn. Hierna zouden de personen die hem hadden benaderd dagelijks langs de melkboerderij zijn blijven passeren om hem te surveilleren. Op 5 november 2019 zou verzoekster door een collega op het werk geïnformeerd zijn over het feit dat er buiten de fabriek waar ze werkte, twee mannen naar iemand binnen het bedrijf hadden gevraagd en daarbij haar omschrijving hadden

gegeven. De collega van verzoekster zou tegen hen gezegd hebben dat er zo niemand werkte in de fabriek. Op 16 november 2019 zou verzoeker op de melkboerderij een tweede keer zijn benaderd door bendeleden van de MS-13. Ze zouden opnieuw geld geëist hebben en ook meegedeeld hebben dat ze wisten waar verzoekende partijen woonden en waar hun zoon school liep. Verzoekende partijen verklaren dat zij op 20 november 2019 samen klacht gingen indienen bij de politie en dat zij op 22 november 2019 El Salvador verlieten.

Ter staving van hun verzoeken legden verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure hun paspoorten, hun identiteitskaarten, de geboorteakte van de eerste zoon van verzoekster, hun vliegtickets, een stuk met betrekking tot het dodelijke ongeval van de vorige partner van verzoekster, documenten omtrent een badge voor wapendracht, enkele foto's van verzoekers werk en van het gebied waar hij werkte en een klachtbrief neer (administratief dossier (hierna: adm. doss.) verzoeker, stuk 5, map met 'documenten').

De paspoorten, identiteitskaarten, geboorteakte en vliegtickets bevestigen de persoonsgegevens van verzoekende partijen en hun zoon en de reisweg van verzoekende partijen. Dit zijn elementen die hier niet ter discussie staan, doch die geen betrekking hebben op de door verzoekende partijen aangehaalde vervolgingsfeiten en vrees. De foto's van het werk van verzoeker hebben betrekking op verzoekers werkzaamheden, die *in casu* evenmin gecontesteerd zijn. Ook dit element heeft geen betrekking op de door verzoekende partijen aangehaalde vervolgingsfeiten en vrees. Uit de overlijdensakte van de voormalige partner van verzoekster blijkt dat deze man om het leven zou zijn gekomen in een ongeluk. Dit heeft echter geen enkele link met de door verzoekende partijen aangehaalde problemen en vrees. Uit de documenten omtrent een badge voor wapendracht kan blijken dat verzoeker de toelating had om een wapen te dragen. Dat verzoeker mogelijks een wapen droeg levert evenwel nog geen bewijs voor de door verzoekende partijen aangehaalde problemen met de bende MS-13 of de bende 18. Uit de door verzoekende partijen neergelegde satellietfoto's kan blijken dat de werkplaats van verzoeker afgelegen was. Dat verzoeker daar werd bedreigd door bendeleden wordt hiermee evenwel niet aangetoond. De klacht bevat louter de verklaringen van verzoekende partijen over de door hen aangevoerde feiten, doch deze worden op geen enkele wijze gestaafd of bevestigd. Uit niets blijkt dat deze verklaringen werden onderzocht, laat staan gegrond bevonden door de bevoegde instanties. De loutere omstandigheid dat verzoekende partijen een klacht hebben neergelegd, kan dan ook niet worden beschouwd als een objectief bewijs van de feiten die in deze klacht worden vermeld.

De overige informatie die verzoekende partijen bij hun verzoekschrift voegen, heeft betrekking op de algemene veiligheidssituatie in El Salvador en vermeldt noch verzoekster, noch verzoeker. Bijgevolg volstaat deze informatie op zich niet om in hoofde van verzoekende partijen tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging te besluiten. Wat betreft het door verzoekende partijen voorgelegde reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken aangaande El Salvador, kan bovendien worden opgemerkt dat dit reisadvies bestemd is voor reislustige Belgen en niet te beschouwen is als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming. Een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land, kan niet zonder meer worden doorgetrokken naar personen zoals verzoekende partijen die wel deze nationaliteit hebben. Het reisadvies waarnaar verzoekende partijen verwijzen, is irrelevant daar het niet slaat op de concrete situatie van verzoekende partijen, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land.

De Raad besluit dat verzoekende partijen een zekere inspanning hebben geleverd om hun verzoeken om internationale bescherming te staven met documenten, maar dat deze documenten niet volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekende partijen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Na lezing van de administratieve dossiers is de Raad in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat aan de verklaringen van verzoekende partijen over de door hen voorgehouden problemen in El Salvador met de bende MS-13 en de bende 18 geen geloof kan worden gehecht.

Wat betreft de problemen met de bende MS-13 wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissingen vooreerst op dat verzoekers relaas "*doorspekt is met tal van onlogische verklaringen*". Dit wordt in hoofde van verzoeker als volgt nader toegelicht:

“U verklaart dat deze bende u op 15 september 2019 heeft benaderd met de eis om 1.000 dollar te betalen, ze dachten dat u de baas was. U zou dit simpelweg geweigerd hebben en ze vertrokken terug, zo gaat u verder (CGVS, p.7). Dat u zo gemakkelijk één van de meest beruchte bendes van El Salvador weet af te wimpelen verbaast. Even opvallend is dat de bende volgens u dan nog eens twee maanden wacht om u opnieuw te benaderen, namelijk tot 16 november 2019 (CGVS, p.8). Ook dit is weinig doortastend. Men moge verwachten dat, indien ze werkelijk op uw geld uit waren, meer druk op u zouden zetten. U kon hen bovendien de tweede keer ook gewoon meedelen dat u geen geld had, hier namen ze opnieuw voldoening mee en vertrokken terug (CGVS, p.8). Het gemak waarmee u één van de meest beruchte bendes in uw thuisland op afstand wist te houden, doet verbazen. Het is verder zeer opvallend dat ze u een eerste keer benaderd zouden hebben en u aangaf dat u niet de baas was, maar dat ze dan niet eens de vraag stelden wie dat dan wel was (CGVS, p.10). Bovendien geeft u aan dat de bende opzoekingswerk over u deed, ze zouden bij de tweede keer hebben geweten waar u woonde en waar uw zoon school liep (CGVS, p.8). Na opzoekingswerk had dan ook mogen blijken dat u inderdaad niet de baas was van het bedrijf waar u werkte en ze niet bij de juiste persoon kwamen aankloppen. Dat ze zo geïnteresseerd zijn in uw persoon en dan bij de eerste benadering niet eens uw naam vroegen of waar u woonde (CGVS, p.10), is opnieuw een bizar gegeven te noemen. Het had hen namelijk heel wat opzoekingswerk bespaard.

Tevens zeer onlogisch is dat u op uw werkplaats werd aangesproken door een bende die van u geld eiste, dat ze volgens u hierna dagelijks bleven langskomen om u te surveilleren maar dat u bleef doorwerken. Zelfs na de tweede benadering verklaart u te zijn blijven werken (CGVS, p.6 & 7). Het ligt eerder in de lijn der verwachtingen dat u dergelijk risico niet zou nemen, de bende wist u er namelijk te vinden. Hetzelfde gaat op voor uw vrouw. Zij verklaart te hebben gewerkt tot 21 november 2019 (CGVS R. J. L. M. (...), p.4), hoewel bendeleden haar zouden zijn komen zoeken op het bedrijf waar ze werkte op 5 november 2019. Dat ook zij dergelijk risico nog nam, verbaast opnieuw. Des te opvallender is dat jullie bleven wonen in jullie huis tot aan jullie vertrek op 22 november 2019, hoewel was gebleken uit de benadering van de bendeleden op 15 november 2019 dat ze op de hoogte waren gekomen van jullie woonplaats (CGVS, p.8). Men moge verwachten dat u en uw vrouw een veiliger onderkomen zouden zoeken tot aan jullie vertrek. Wat ook enorm verrast is uw verklaring dat uw schoonzus momenteel nog altijd in dit huis woont, maar dat jullie haar niet zouden geïnformeerd hebben over de problemen die jullie zouden hebben gekend (CGVS, p.7 & 16). Gezien de bende zou geweten hebben waar u woonde en dus mogelijks naar dit huis zou komen, is het weinig aannemelijk dat u dan uw schoonzus niet zou informeren die in dit huis kwam wonen en haar op die manier zou kunnen behoeden voor mogelijke gevolgen. Dit alles maakt het moeilijk om uw relaas voor waar aan te nemen.”

Verzoekende partijen slagen er niet in deze pertinente vaststellingen en overwegingen, die steun vinden in de administratieve dossiers, *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten.

Door in hun verzoekschrift te benadrukken dat de bendeleden verzoeker niet hebben ondervraagd over de identiteit van de eigenaar van de zuivelfabriek waar hij werkte aangezien zij reeds op de hoogte waren van zijn identiteit, maar dat hij onbereikbaar was, beperken verzoekende partijen zich tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien niet strookt met de verklaring van verzoekster dat zij en verzoeker denken dat de bendeleden dachten dat verzoeker de baas was van het melkbedrijf (adm. doss. verzoekster, stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 7). Het zelfde kan worden gesteld waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift voorhouden dat het feit dat de bendeleden twee maanden hebben gewacht alvorens verzoeker opnieuw te ondervragen aantoonde dat zij een contact met zijn baas wouden hebben. Dit strookt bovendien niet met het gegeven dat ze van verzoeker geld zouden hebben geëist en dat nergens uit de verklaringen van verzoeker of verzoekster blijkt dat de bendeleden aan verzoeker enige informatie over (de bereikbaarheid van) zijn baas zouden hebben gevraagd. Dit strookt evenmin met verzoekers verklaring dat ze hem de hele tijd intimideerden en lastigvielen en ondertussen informatie zochten over zijn leven, zijn zoon en zijn familie om dan iets fundamenteels te hebben om hem mee te bedreigen (adm. doss. verzoeker, stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 11). Aldus reiken verzoekende partijen geen afdoende verklaring aan voor het weinig doortastende optreden van de leden van de bende MS-13 en werpen zij geen ander licht op de hierboven aangehaalde vaststellingen.

Waar verzoekende partijen betogen dat zij bleven werken om geen “*verdenking*” te wekken, laten zij na *in concreto* toe te lichten – en de Raad ziet niet in – waarvan zij verdacht zouden worden indien zij zouden stoppen met werken. Aangezien zij beiden volgens hun verklaringen werden gezocht – en verzoeker zelfs bedreigd – op hun werkplaats, namen zij door te blijven werken grote risico’s. Het nemen van zulke risico’s doet afbreuk aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de door hen

voorgehouden vervolgingsfeiten. Dat verzoekende partijen wegens hun werk, dat in hetzelfde dorp als waar zij woonden plaatsvond, niet konden verhuizen, acht de Raad om dezelfde reden geen afdoende verklaring voor de risico's die zij zouden hebben genomen door te blijven werken en niet te verhuizen. Om dezelfde reden volgt de Raad verzoekende partijen niet waar zij stellen dat zij geen ander huis hadden in hetzelfde dorp. Zo verzoekende partijen daadwerkelijk voor hun leven vreesden omwille van bedreigingen van leden van een zeer gevaarlijke bende als de MS-13, kan worden verwacht dat zij minstens zouden proberen om zich zo snel mogelijk voor deze bendeleden onvindbaar te maken, *quod non*. Door er nog op te wijzen dat het de zus van verzoekster was die in hun huis wenste te wonen nadat zij waren vertrokken en dat deze zus hun huis binnenkwam zonder hun toestemming en niet op de hoogte was van hun problemen met de bende MS-13, verklaren verzoekende partijen allerminst waarom zij deze zus niet geïnformeerd hebben over hun problemen vanaf het ogenblik dat zij vernamen dat deze zus hun woning betrok. Gelet op het voorgaande, kunnen verzoekende partijen niet worden gevolgd waar zij de commissaris-generaal verwijten geen rekening te hebben gehouden met de concrete omstandigheden waarin zij zich bevinden. Deze omstandigheden zijn naar het oordeel van de Raad in de eerste plaats hun voorgehouden vrees voor vervolging door leden van een zeer gevaarlijke bende.

Naast de hierboven aangehaalde onlogische verklaringen die verzoekende partijen aflegden, wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker nog op de volgende zaken die de geloofwaardigheid van de door verzoekende partijen voorgehouden problemen ondermijnen:

“Zo is ook de gebrekkige kennis van uw vrouw over tal van essentiële zaken mbt. jullie relaas zeer opvallend. Uw vrouw weet niet wanneer exact de buurvrouw van de melkerij u zou hebben ingelicht over u die in de gaten werd gehouden (CGVS R. J. L. M. (...), p.8). Hoewel u stelt dat u hierover uw baas informeerde (CGVS, p.9), weet u vrouw niet of u hierover iemand inlichtte (CGVS R. J. L. M. (...), p.8). Wel weet ze dat u uw baas inlichtte over de confrontatie van 15 september, doch kan ze niet zeggen ‘waar’ u hem aansprak (CGVS R. J. L. M. (...), p.9). Hierna zou uw buurvrouw u een tweede keer hebben ingelicht over de bendeleden die u in de gaten hielden, doch kan uw vrouw niet zeggen wanneer dit juist was (CGVS R. J. L. M. (...), p.10). Op de vraag of u uw baas hebt geïnformeerd na de tweede benadering van de bende moet ze opnieuw het antwoord schuldig blijven, net zoals op de vraag of u uw baas informeerde over de benadering van de bendeleden bij haar op het werk, eerder die maand (CGVS R. J. L. M. (...), p.11). Dat zij dergelijke zaken, bezwaarlijk details te noemen, niet weet ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie problemen. Bovendien valt ook úw gebrekkige kennis en desinteresse op. U stelt dat u door een buurvrouw werd ingelicht over de bendeleden die u in de gaten hielden en dat zij u informeerden drie of vier dagen vooraleer de bende u effectief zou benaderd hebben (CGVS, p.9). Gevraagd hoe vaak ze dit reeds constateerde, stelt u dat ze dat niet zei. Men mag verwachten dat u de vraag dan stelt, gezien de ernst van de situatie. Dat ze dit bovendien al opmerkte vanaf augustus en u pas midden september inlichtte, is niet bepaald snel te noemen.”

Waar verzoekende partijen betogen het niet echt een tegenstrijdigheid betreft dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij wist dat de buurvrouw van de zuivelfabriek verzoeker op de hoogte had gebracht van het feit dat hij door bendeleden in de gaten werd gehouden, maar dat zij de precieze datum niet kende, wijst de Raad erop dat verzoekster in dezen geen tegenstrijdige verklaringen worden verweten, doch wel een gebrekkige kennis van tal van essentiële zaken met betrekking tot hun relaas. Waar verzoekende partijen nog laten gelden dat het (enkele) feit dat verzoekster zich de precieze datum niet herinnert niet betekent dat hun problemen met de leden van de bende in geval van terugkeer geen vrees rechtvaardigen, kunnen zij worden gevolgd. De Raad wijst er evenwel op dat de bestreden beslissingen moeten worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de hierboven aangehaalde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat de gebrekkige kennis van verzoekster over tal van essentiële zaken met betrekking tot hun relaas zeer opvallend is en het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoekende partijen zouden hebben gekend met de bende MS-13.

Voorts wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker nog op de volgende inconsistenties in de verklaringen van verzoekende partijen:

“Uw vrouw stelt dat u uw baas informeerde en dat hij u enkele dagen na 15de november 2019 een wapen gaf (CGVS R. J. L. M. (...), p.11). Hoewel u niet zeker zou zijn van de maand waarin dit gebeurde maar wel denkt ergens in augustus, verklaart u daarentegen wel dat het was ‘vooraleer’ u werd aangesproken door de bende (CGVS, p.11). Dit is een andere voorstelling van de beweerde feiten. Verder wordt opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat, hoewel u niet zeker was, de bendeleden terugkwamen op 17 november 2019 (verklaringen DVZ, vraag 3.5). Op heden verklaart u dat het op

16 november was (CGVS, p.11). Deze tegenstrijdige verklaringen komen het geloof in jullie relaas niet ten goede.”

De voormelde motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Wat betreft de klachtbrief die verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure neerlegden, wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker nog op het volgende gewezen:

“Ook de klachtbrief die u neerlegt roept de nodige vraagtekens op. Hoewel uw vrouw hierop terugkomt na confrontatie, stelt ze initieel dat jullie bij de politie lieten optekenen dat u een eerste keer werd benaderd op 15 september 2019 (CGVS R. J. L. M. (...), p.13). Na vertaling blijkt evenwel dat in de klacht staat vermeld dat u zich de exacte datum in september niet herinnert (zie vertaling, administratief dossier). Dat u zich dit niet zou herinnerd hebben is verwonderlijk, gezien op deze dag uw beweerde problemen met deze bende zouden begonnen zijn. Hiermee geconfronteerd antwoordt u dat u niet te veel details wou geven aan de politie, u had angst dat de politie mogelijks zou samenwerken met de bendeleden (CGVS, p.14). Dit slaat nergens op. Indien u werkelijk dergelijke vrees koesterde, ziet het CGVS niet in waarom u dan tout court wél naar de politie zou stappen. Het louter achterhouden van een exacte datum zou in deze context weinig opleveren. Dat u er bovendien voor zou kiezen om details achterwege te laten maar zelf verklaart wel de naam van de bende te hebben gegeven (CGVS, p.14), ondermijnt de ernst en de geloofwaardigheid van uw argumentatie eens te meer. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat na vertaling blijkt dat in de klacht helemaal geen melding wordt gemaakt van de naam van de bende met wie u problemen zou hebben gekend, waardoor eens te meer het geloof in uw relaas wordt ondermijnd. U zou daarnaast niet eens het bedrag hebben vermeld dat men van u wou bekomen (CGVS, p.14), nochtans geen onbelangrijk element. Bovendien ‘denkt’ uw vrouw daarentegen dat in deze brief het bedrag wel werd opgenomen (CGVS R. J. L. M. (...), p.13 & 14). Dat u daarnaast reeds zou worden lastiggevallen door een bende vanaf september 2019 doch pas op 20 november 2019, twee dagen voor uw vertrek uit El Salvador nota bene, naar de politie stapte is niet bepaald haastig te noemen en doet zeer sterk vermoeden dat u deze klacht ging neerleggen om te trachten uw relaas van de nodige geloofwaardigheid te voorzien. Hoe dan ook, dat geen van jullie beiden op de hoogte is van de exacte inhoud en/of (ontbreken van) details van het politiedocument is andermaal niet ernstig te noemen en komt jullie geloofwaardigheid niet ten goede.”

Door in hun verzoekschrift te laten gelden dat verzoeker de politie niet te veel details wou geven omdat hij bang was dat deze met de bendeleden zou samenwerken en om problemen te voorkomen, beperken verzoekende partijen zich tot een herhaling van hun verklaringen en hun eigen standpunt, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten of te weerleggen. Ook de Raad ziet niet in – en verzoekende partijen verklaren niet – waarom verzoekende partijen in dergelijke omstandigheden dan toch naar de politie zouden zijn gestapt. Hetzelfde kan worden gesteld voor wat betreft de verklaringen van verzoekende partijen dat zij uit angst zo lang hebben gewacht om een klacht in te dienen. Waar verzoekende partijen nog poneren dat verzoekster dankzij deze klacht haar baan heeft kunnen opzeggen, zodat zij op 22 november 2019 haar land van herkomst kon ontvluchten, beperken zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Zij leggen geen objectieve informatie voor waaruit zou blijken dat in El Salvador enkel een ontslag kan worden ingediend wanneer dit gepaard gaat met een klacht bij de politie. Met dit betoog verklaren zij dan ook allerminst de hierboven aangehaalde lacunes in de door hen neergelegde klacht bij de politie. Verzoekende partijen kunnen voorts worden gevolgd waar zij aanvoeren dat indien zij enkel een klacht hadden willen indienen voor de procedure, redelijkerwijs kan worden aangenomen dat dit document alle noodzakelijke informatie zou hebben bevat, zoals de datum van het eerste bezoek van de bendeleden en de naam van de bende, en dat er voor hen anders geen belang zou zijn geweest om dit te doen. De omstandigheid dat deze klacht dergelijke gegevens niet bevat, toont evenwel niet aan dat de verklaringen die zij in de loop van de administratieve procedure aflegden overeenstemmen met de werkelijkheid. Gelet op het geheel van alle voorgaande vaststellingen, kan worden vastgesteld dat de door verzoekende partijen geopperde aannames in dit geval niet opgaat en dat *in casu* wel degelijk kan worden vermoed dat verzoekende partijen de klacht louter hebben neergelegd bij wijze van poging om hun verklaringen van de nodige geloofwaardigheid te voorzien, ondanks de vaststelling dat deze klacht belangrijke informatie over de door hen voorgehouden problemen ontbeert.

Wat betreft de problemen met de bende 18 besluit de commissaris-generaal dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij bij terugkeer naar El Salvador door deze bende zouden worden gevisieerd. Hij licht dit in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker als volgt toe:

“De vaststelling dat u één probleem met de bendes niet aannemelijk maakt doet ook twifelen aan de andere problemen die u eerder verklaard te hebben gekend met bendeleden. Een aantal zaken lijken

deze twijfels ook te bevestigen. U verklaart dat u in 2016 van San Salvador naar La Libertad verhuisde omdat u zich niet meer veilig voelde toen een vriend van u verdrong nadat u met hem alcohol had zitten drinken aan de rivier. U wist dat twee van zijn broers bij een bende zaten, waarop u preventief verhuisde en u uw vader een soort van 'voorafgaandelijke klacht' liet indienen in geval er u iets zou overkomen. U zou dan geïnformeerd zijn geweest door een vriend over het feit dat iemand met uw fysieke kenmerken vermoord werd (CGVS, p.3-5). Het CGVS wijst vooreerst op uw verklaring als zou u nooit bedreigd zijn geweest door deze twee broers noch dat u met zekerheid kan zeggen of zij verantwoordelijk waren voor de moord op een persoon die gelijkende fysieke eigenschappen had als u (CGVS, p.5). Dat deze twee bendeleden het op u gemunt zouden hebben is aldus niet meer dan een blote bewering. Bovendien is het zeer opvallend dat u niet eens de naam van deze twee broers kent die bij de bende '18' zouden zijn aangesloten (CGVS, p.6). Indien u hen werkelijk zou vrezen en zou weten dat ze bij een bende zitten, moge men op zijn minst verwachten dat u hun namen kent. Het is daarnaast zeer opmerkelijk dat u verklaart dat uw vader een soort van 'preventieve klacht' zou zijn gaan indienen mocht u iets overkomen maar nadien, nadat iemand werd vermoord omdat deze persoon volgens uw verklaringen op u leek, dit niet bent gaan aangeven bij de politie (CGVS, p.5). Gezien het belang van een moord in dergelijke zaak doet dit verbazen. De bendeleden kwamen ook nooit naar uw ouderlijk huis in San Salvador, wat men nochtans kan verwachten indien ze het werkelijk op u gemunt hadden na de dood van hun broer. U stelt dat ze u niet wisten wonen en dat ze niet naar uw wijk konden komen, omdat daar een rivaliserende bende zou wonen (CGVS, p.5 & 6). Naast het feit dat het dan verbaast dat u toch zou beslissen te verhuizen, moge men verwachten dat ze u wel degelijk weten wonen, gezien u bevriend was met hun broer, en dat ze dit dan niet zou weerhouden om u thuis te komen zoeken, louter omdat een andere bende de plak zwaait in de buurt waar u woonde. De vaststelling dat u bij de DVZ, toen ze u vroegen waarom u niet kon terugkeren naar uw land van herkomst, deze beweemde feiten onvermeld liet, bevestigt dat u in werkelijkheid geen vrees dient te koesteren voor de bende '18'. Uw verklaring als zou u de vraag bij de DVZ niet goed begrepen hebben is weinig ernstig (CGVS, p.6), gezien u de vraag werd gesteld en u antwoordde door de hierboven (ongeloofwaardige geachte) problemen aan te halen. U legt bovendien geen enkel bewijsstuk neer om deze problemen met de bende '18' te staven."

Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op de voorgaande vaststellingen en overwegingen kan er geen geloof worden gehecht aan de door verzoekende partijen aangehaalde feiten en vrees. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partijen voorgehouden problemen met de bende MS-13 en de bende 18, is een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst irrelevant.

Waar verzoekende partijen verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing van verzoekende partijen ter zake is dan ook niet dienstig.

Waar verzoekende partijen er nog aan herinneren dat verzoeker als taxi chauffeur in een melkerij werkte en dat in de "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van UNHCR van maart 2016 en in de COI Focus "Salvador. Situation sécuritaire" van 15 juli 2019 wordt vermeld dat taxi chauffeurs in El Salvador worden gevisieerd, wijst de Raad erop dat een vrees voor vervolging *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de door verzoekende partijen aangehaalde landeninformatie blijkt niet dat er in El Salvador sprake is van groepsvervolging waarbij alle taxi chauffeurs het slachtoffer worden van bendegeweld. Door louter hieruit te citeren, zonder deze informatie op hun persoonlijke situatie te betrekken, en te stellen dat verzoeker een taxichauffeur is bij een melkerij, blijven verzoekende partijen daartoe in gebreke.

In zoverre verzoekende partijen onder verwijzing naar voormelde richtlijnen van UNHCR van maart 2016 argumenteren dat personen die naar El Salvador terugkeren na een verblijf in het buitenland als specifieke categorie worden gevisieerd, verwijst de Raad vooreerst naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat zij hun problemen met de bende MS-13 en de bende 18 niet aannemelijk maken daar hun verklaringen hierover ongeloofwaardig zijn. Waar verzoekende partijen er nog aan herinneren dat zij een klacht hebben ingediend en stellen dat volgens UNHCR de bendes de personen die hen aangeven bij de autoriteiten streng bestraffen, herhaalt de Raad dat zij de door hen aangehaalde

problemen met de bendes niet aannemelijk hebben gemaakt en wijst hij er bovendien op dat in de door hen neergelegde klacht geen melding wordt gemaakt van de naam van de bende met wie zij problemen zouden hebben gekend. Verder wijst de Raad er op dat op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. Het volstaat niet om te verwijzen naar een algemeen profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Zoals hoger is komen vast te staan, slagen verzoekende partijen hier niet in.

Voor het overige beperken verzoekende partijen zich in hun verzoekschrift tot een verwijzing naar algemene informatie over de situatie van teruggekeerde Salvadoranen zonder *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom zij persoonlijk zouden worden blootgesteld aan de daarin beschreven risico's. Het verblijf van verzoekende partijen in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. Overigens hebben verzoekende partijen, zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt opgemerkt, in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van het bestaan van een dergelijke vrees of een dergelijk risico. De Raad betwist verder niet dat verzoekende partijen bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving, afpersing of bedreigingen, maar wijst erop dat dit een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving, afpersing of bedreigingen verschilt niet van het risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving, afpersing of bedreigingen bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving, afpersing of bedreiging in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt. Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen, besluit de Raad dat verzoekende partijen nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen elementen aanbrengen waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij een dergelijk risico lopen in El Salvador.

2.3.4.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat zij deze vluchtmotieven niet aannemelijk hebben gemaakt en dat het profiel van verzoeker als taxi chauffeur bij een melkerij en hun verblijf in het buitenland op zich niet volstaan om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geïdendeerd. Verzoekende partijen

maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

2.3.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.4.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.7. Waar verzoekende partijen in volkomen subsidiaire orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN